

Óvoda alapítására készül

A Mátraaljáról származó Görög Zita először a világ kifutóit és legtrendibb magazinjait hódította meg természetes szépségével, majd többéves külföldi munka után hazatérve a képernyőket is: a televíziózás a Cinematrix (egy ideje Moziverzum) című magazinban „találta meg”, majd a TV2 tehetségkutató műsora, a Megasztár társműsorvezetője lett Till Attila oldalán. A hódításnak azonban ez még csak a kezdete: két kisebb „beugrás” után tavaly az Underworld című akcióhorrorban tűnt fel, s hamarosan komolyabb szerepekben is találkozhatunk vele a filmvászonon. Zita munkája és karrierje mellett kiszolgáltatót embertársairól sem feledkezik meg...

– Egy kíváncsi ország nevében kérdezem: hol tartotok a Megasztár folytatásával?

– Gondolom, már sokan várják, s nem is kell sokat türelmetlenkedniük: hamarosan indulunk! A közeli napokban megkezdődik a beköltözés a közös lakásba, további részleteket azonban még nem árulhatok el...

– Annyit bizonyára elmondhatsz, hogyan készülsz az újabb adásokra.

– Igyekszem minél jobban megismerkedni a döntősökkel. Tillával ellentétben, aki a rögtönzések mestere, én a személyes ismeretségre szeretek építeni a beszélgetések során. Amint összeköltöznek a versenyző énekesek, a lehető legtöbb időt igyekszem majd velük tölteni. Annál is inkább, mert nem is fogunk túl messze lakni egymástól.

– Modellként olyan területről érkezted a televíziózásba, ahol elsősorban a külső számít, ám itt meg is kell szólalnod. Nem okozott ez nehézségeket?

– Egy cseppet sem! Szerintem ez sokkal inkább azoknak volt nehéz, akik nem tudták vagy nem akarták elfogadni ezt, s csupán beszélő babaként kezeltek. Korábban, amikor modellkedni kezdtem, sokkal nehezebb volt a fényképezőgép előtt megnyílnom, mint most a kamerák kereszttüzeiben megszólalnom. Modellként ugyanis gyakran csak babunak használják az embert, s teljesen mindegy, milyen a személyisége, hogy ki is rejtezik az arc mögött. Ez a televíziózásban szerencsére egészen másként működik.

– A sok jó torkú énekes társaságában nem kaptál kedvet, hogy a beszédén túl dalra is fakadj?

– Bár korábban a Budapesti Operettszínház musical stúdiójának tagja voltam, meg sem fordul a fejemben, hogy ilyen kiváló mezőny mellett énekeljek. Van önkritikám: sokkal jobb vagyok nálam! Inkább hallgatom a zenét. Jazzrajongó vagyok, számomra ez a tökéletes muzsika, ám az opera és a musical is közel áll hozzám. Ha azonban bulizásról van szó, csakis a nyolcvanas évek zenéi és a funky jöhetnek szóba.

– Ha énekelni nem is hallhatunk, a filmvászonon annál hamarabb és gyakrabban találkozhatunk majd veled.

– Jelenleg két filmet is forgatok. Lengyel Andor Fej vagy írás című romantikus vígjátékának vagyok a főszereplője, s a Velvet című brit-amerikai koprodukcióban készülő filmben van egy fontos epizódszerepem.

– Ha jól tudom, az ideai magyar filmszemlén már kész alkotásban is láthatunk.

– Takács Ákos Pesti Harlem című, nyolcadik kerületben játszódó akcióvígjátékának lesz itt a premierje, amelyben egy cigánylányt, a főszereplő Majka húgát játszom.

– Kicsit nehéz a kifutókon és címlapokon tündöklő Görög Zitát ilyen környezetben elképzelni...

– Pedig cseppet sem áll távol tőlem a sokszínűség!

– Netán korábbi is vannak színészi tapasztalataid?

– Drámatagozatos gimnáziumba jártam, és az itteni „színészi” feladatok mellett iskolás éveim alatt végig sikerrel szerepeltem szavalóversenyeken. A színművészetire készültem, s ezt szakította félbe a váratlanul jött modellkedés. Furcsa, hogy

korábban kizárólag drámai szerepekben tudtam magamat elképzelni.

A sors fintora, hogy most sorra vígjátéki szerepekkel találunk meg. Ám ez egyáltalán nem jelent könnyebbséget: a nevetetés nehéz műfaj, amelyben a közönség rögtön ítél.

– Most, hogy fordult a kocka, jut időd a modellkedésre?

– Egyre kevesebb. Bár manapság is sok felkérést kapok, ritkábban járok külföldre, sokkal kevesebbet fotóztam. Korábban szinte minden időm utazással és munkával telt; manapság a számomra immár fontosabb televíziós és filmes munkák miatt havonta jó, ha egyszer megyek valahová. A leggyakrabban Svájcba, Németországba és Spanyolországba hívnak.

– A minap hallottam, hogy óvodaalapításra készülsz.

– Cukorbeteg gyermekek számára akarunk létrehozni egy integrált óvodát, ahol egészséges társaikkal együtt tölthetnék az időt. Az állami óvodák vagy egyáltalán nem, vagy csupán négyórás időtartamra vállalják ezeket a gyermekeket. A társadalomba való minél teljesebb beilleszkedéshez pedig az kell, hogy ők is együtt lehessenek a többiekkel. A gyerekeknek ezek a legfontosabb éveik, nem mindegy, hogy milyen ingerek érik őket. A helyzet azért is kilátástalan, mert Magyarországon kevés család engedheti meg magának, hogy az egyik szülő ne dolgozzon, hanem otthon maradjon a beteg csöppséggel. Hiánypótló lenne – illetve: remélhetőleg lesz – egy ilyen intézmény.

– Miért álltál az ügy mögött?

– A szervezésben velem együtt részt vevő Zatykó Szilvi barátnőm négy és fél éves Laura nevű unokahúga is cukorbeteg, s a személyes érintettség sarkallt bennünket arra, hogy felvállaljuk ezt a kezdeményezést. Két évvel ezelőtt létrehoztunk egy kiemelten közhasznú alapítványt, ám hiába a szponzori támogatások és a biztos szakmai háttér, a mai napig nem találtunk olyan önkormányzatot, amely befogadna. Jelenleg is válaszokra várunk; sajnálatos módon a megkeresett 23 testület közül eddig 14 elutasított bennünket. Remélem, most, hogy a sajtó is felfigyelt az ügyre, előbbutóbb sikerül révbe érünk...

BÉRCZESSY GERGELY

